

1903-04-15

AFSENDER

Oscar Matthiesen

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Menton (Frankrig)

Omtalte personer:

Edward Phelps Allis

Anders Hvass

Anna Hvass

Camilla Matthiesen

Georg Tersling

Edith Willumsen

Hans Willumsen

Omtalte steder:

Menton, Frankrig

Monte-Carlo, Monaco

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/II/4 - M

DOKUMENTINDHOLD

Matthiesen relief i Palais de Carnolès er hugget ned, og han takker Willumsen for det opløftende brev desangående. Han har selv skrevet en række ubesvarede breve til husets ejer Hr. Allis og arkitekt Georg Tersling, hvori han beskriver sine arbejders sjæfulde betydning. Derudover har han fået brev fra Misse, som skriver at Willumsens far ifølge loven ikke testamentarisk kan gøre Willumsen arveløs. Dette bør Willumsen dog ikke lade sin far vide. Afslutningsvis fortæller Matthiesen, at han har mødt Anders Hvass i Monte Carlo, og sammen har de begravet De Radikales nederlag i Borgerrepræsentationen.

TRANSSKRIFTION

Menton 15 April.

Kjære Willum!

Tak for Dit Brev – ja det trøster jo altid lidt at få et godt Ord i onde Tider, og at få at vide, at i Håbet er alle gode Aander skjulte – når de bare ikke for længe leger Saltebrød med En. Jeg har skrevet lange Breve til Mr Allis, Ejeren af Palaiet, og til Arkitekten Mr Tersling og forklaret Meningen med alle mine Arbejder og forklaret dem, at når der blot var nået noget sjæleligt i et Arbejde, så var det mere til at værne om end til at hugge ned, og at de

II

måtte kunne forstå, at det gjorde mig ondt at se. Men trods det er flere Dage siden, har ingen svaret mig endnu. De var inde at se til mig idag hvor jeg arbejder; den første så venlig og mild ud, den anden mukken og flau; men ingen sagde noget. Jeg kunne se på Situationen, at De havde haft Conferance om Sagen; og jeg er meget spændt på Udfaldet.

Angående Din Fader, så fortalte jeg Misse lidt derom, og hun svarede mig omtrent følgende. Din Fader kan ifølge Loven ikke testamentarisk gøre Dig arveløs. En Søn er absolut Arving til 2/3 af Arv, og kun 1/3 kan Faderen testamentere til andre. Kan det bevises, at han vil berøve Sønnen Arv ved at stifte Legater

III

el. lignende, kan det omstødes. Selv om han altså skriver det i sit Testamente, at andre skal arve, så er det ulovligt. Enten må han da forære Pengene bort i levende Live – og det holder Folk nu i Reglen ikke af – eller han kan købe en Livspolice, som tilskrives en anden ved Dødsfald, og det gør han vel næppe heller, da han har nok at leve af. – Og Misse skriver med spændt Skrift: Men bed nu endelig Willum ikke at være dum og lade Faderen ane han ved det! – Såmange vare Ordene, og jeg give dem min Velsignelse med på Vejen. Kan det mere Dig at jeg traf Anders Hvass? i

Spillebanken i Monte Carlo. Vi er gode Venner
fra gammel Tid, og han var lykkelig over at træffe en Meningsfælle i
politisk Henseende, da Valget til Borgerrepræsentationen (det var da
Fanden til langt Ord at skrive i et Træk) jo blev et Nederlag for de Radikale.
Jeg tog så til Nice med ham og hans Kone og spiste hos dem på det
eleganteste Hotel med Strygeorchester til Taffelmusik; og ved oukulliske
Retter og Champagne sørgede vi over Demokratiets Fald! Og næste Dag
kom de til mig i Menton og fortsatte ved at drikke den fyldigste italienske
Drue, der var stampet med Fødderne, på Civilisationens Fremskridt og
Frihedens Sejr, mens Solen skinnede og Duften fra blomstrende
Orangetræer og Mandler strømmede om os fra min lille søde Have. – Nå
hils nu min Veninde, Din Edith, og lad Modet lyse i Dit Blik og Villien kruse
Dine Læber – og vær hjærteligt hilsen fra Din Ven
Oscar Matthis.

Monten 15 April.

Kjære William!

Tak for din Brev - ja det
frister jo altid lidt at få et
godt Ord i ouden Vider, og at
få at vide, at i Hånd skal
de gode Aander skjulte - når
de bare ikke for længe ligger
Sællebrød med En. Jeg har
skrevet Længe Brev til Mr. Allis,
Ejeren af Palais, og til Archi-
tekten Mr. Persling og forklaret
Meningen med alle mine Ar-
bejder og forklaret dem, at
når der blot var noget
sjæleligt i et Arbejde, så var
det mere til at værne om end
til at knække ned, og at de

II

måtte kunne forstå, at det gjorde mig ondt at se. Men trods det er flere Dage siden, har ingen svaret mig endnu. De var inde at se til mig idag hvor jeg arbejder; den første så venlig og mild ud, den anden munter og flau, men ingen sagde noget. Jeg kunne se på Situationen, at de havde haft Conference om Sagen, og jeg er meget spændt på Udfaldet.

Angående Din Fader, så fortæller jeg Minne lidt derom, og Min svarede mig outrent fulgtende. Din Fader kan ifølge Lov, en ikke testamentarisk gøre sig arveløs. En Søn er absolut Arving til $\frac{2}{3}$ af Arv, og kun $\frac{1}{3}$ kan Fader en testamentere til andre. Kan det bevises, at han vil berøve Sønnen Arv ved at stifte Legat

III et lignende, kan det onstodes.
Selv om han altså skriver det
i sit Testamente, at andre skal
arve, så er det ulovligt. Enten
må han da forære Pengene bort
i levende Live - og det holder
Folk nu i Reglen ikke af - eller
han kan købe en Leispolice,
som tilskrives en anden ved
Dødsfald, og det gjør han vel
meget heller, da han har nok
at live af. - Og Miss skriver
med spættet Skrift: Men ved
nu endelig William ikke at være
dum og lade Paderen omme han
ved det! - Samme rone
Ordene, og jeg giver dem min
Velriktelse med på Vejen.

Kan det ikke Dig at jeg traf
Anders Hvas? i Spillebanken i
Monte Carlo. Vi er gode Venner

pa gammel Tid, og han var lyk-
kelig over at træffe en Meningsfælle
i politisk Henseende, da Valget til
Jongerrepræsentationen (det var da
fanden til lang Tid at skrive i et Brev)
jo blev et Nederlag for de Radikale.
Jeg tog så til Pise med ham, hans
Kone, og gik hos dem på det elegante
de Hotel med Strøgeschmidt til Tafel
Jelminik; og ved lækkelige Retter
og Champagne sørgede vi over Demo-
kratiets Fald! Og næste Dag kom de
til mig i Menton og fortsatte ved at
drikke den glædelige italienske Brænd-
ev, der var stamper med Pødderne, på
Civilisationens Brændevind og Brændevind
Sjov, mens Solen skinnede og Dristen
fra blomstrende Brændevind og Mand-
ler strømmede om os fra min lille
søde Have. - Nu kils mig min Ven
ind, din Edith, og lad Modet
lyse i dit Blik og Villien bruse dine
Aner - og var Hjertet viljen fra din Ven
Deor Matthias,